

Ξάλλω.] οἷς ὄππῃ ἰχθύων ὀππῆδ' ὀξάλμῃ ἐσθίοντων. τὰς χοιείνας.] ἐν τῷ τῷ Ἰππέων δράματι εἰρηται ὅτι χοιείνας ἰχθῶντο πρὸ τῆς ψήφωσιν οἱ δίκασαι. ἦσαν δὲ, κόρχαι τινες ὡς φησὶν Ἐποφρόδιος ἐν τῷ λέξεισι.

CHRIST. *Ψευδαμάμαξω.*] Vitis aiunt esse speciem quæ etiam ἀναδενδράς dicitur, cuius lignū vrendo sit streperum & sonificum. Itaque quia mendax Æschines verba sonora & ampullantia loquebatur, propterea putant vocatum *Ψευδαμάμαξω*, Tamen fortassis nihil aliud notat quàm *Ψευδόπουλον* & iactatorem possessionum vitiferarum. Sic in Equitibus dixit Senatū à Cleone factum plenum *Ψευδιαιτραφάξω*, id est, vanitatum & mendaciorum, quia ἀτραφάξω genus est oleris citò excrescens. Hefychius ait *ἀμάμαξ* (fortassis malè pro *ἀμάμαξω*) genus vitis vel vine, atq; addit vsurpari de quodam claudio qui nixus duobus scipionibus sub utraque axilla positis, pendulum racemi instar habebat pedem. Cùm autem octo numerentur à Laertio Æschinæ, neque de hoc Sello quicquam memoret, facilè adducor vt credam, eum cuius vitam ille describit, Sophistam nempe & Socratis discipulum, cætera pauperem hic intelligi, etsi filium facit Charini ἀλλαντοπόλου tucetarij, vel Lysanæ in eius vitæ principio, idem Laertius. *Διατινθαλέω.*] Rubente & igneo, *διαπύρω*. Hefychij codices hac parte mendum non habent, quamvis asterisco notati, sed tollendus asteriscus & legendum *διατινθαλέω*, *διαπύρω* non autem *διὰ πυρός* distinctis & diuulsis vocibus. Idem significat simplex *τινθαλέω*, nempe *χλιαρόν* & *θερμόν*, vt illud poetæ apud Sudam *τινθαλείοισι κατιμυλάμεντο λοετροῖς*, id est, humescant calidis & te-

penibus balneis. *Σπόδιον ἄχέως.*] Ira ardens & præfens fulmen optat, vt statim cinis fiat, nam *σποδίζειν* non est vrere simpliciter sed perurere ita vt cinis fiat quod vratur. Quod autem ait *μ' ἄποφυσήσας*, translatum potest esse à piscibus qui ὀππῆσιν (meritò ὄψιν piscis vocatur) detergi solent aut sufflari vt abeat cinis conceptus inter affandum, vel *ἀποφυσήσας* dixit ratione ignis qui sufflando excitatur & citius affat, sed quia dicit *ἀνελάω*, malo hæere priori, quæ de cinere auferendo est, expositioni. Tantum arbitror pro *μ' ἄποφυσήσας* legendum *μ' ἄποφυσήσας* pro *κ' ἄποφ.* quorum enim reperat τὸ μέ, cùm iam dixerit ἢ με κεραυνός. *Τὰς χοιείνας.*] Ante calces inuentas conchylijs & id genus testulis quas *χοιείνας* Græci (nos ex Græco sensu & vocabulo Porcelaines) vocabant, vt eban- tur Iudices, vt testatur Epaphroditus in vocabulario, mittebantque in vas vel cadum quem *κημόν* dicunt qui factus erat velut ἡθμός quo purpuræ capiuntur, & est propriè *πλέγμα* in Coni figuram desinens. Inuenio autem apud veteres Glossographos octo significata τοῦ κημοῦ, nempe cadum iudicialem, equorum frenum, ornatum muliebrem, corium quod ori suo tibicines imponunt, speciem lilij, herbæ genus, legumen Thracicum & machinam quandam igniuomam, quamvis dubito an istud postremum verum sit & pro *σπορφύρον μηχανήμα*, melius sit *σπορφύρεον* vt de purpurarum conchylijs intelligatur. Sed ignoratio illius instrumenti *σπορφύρου* fortean mihi imposuerit, Itaque cohibebo assensionem donec ex ampliori auctorum lectione doctior euasero.

ΣΤΡΟΦΗ κώλων καὶ σίχων ιβ'.

Χο. **Τ**Ις γδ' εἶδ' ὁ ταῦτά σ' εἶργων. καὶ πο- κλειαν τὰς θύρας; λέξον. πρὸς εἰς κς γδ φεάσας. Φι. Οὐ μὲς ἦός. ἀλλὰ μὴ βροῦτε. καὶ γδ τυ- χανει Οὔτοις φεάσει καθεύδων. ἀλλ' ἔφεθε τῆ τό- νου. Χο. Τοῦ δ' ἐφέξεν ὃ μάταγε ταῦτα θρᾶν σε βέλεται; τίνα φεάσαν ἔχων. Φι. Οὐκ ἐᾶμ' ὃ νδρες δικάζειν. εἰ δὲ θρᾶν οὐδὲν κακόν. Ἀλλὰ μ' ὄωχεῖν ἔτιμός ἐς. ἐγὼ δ' οὐ βού- λομαι.

Σχόλια. Ταῦτά σ' εἶργων] τὸ τῆ σὺν ἡμῖν καὶ δι- κάζειν. ἔφεθε ὃ ὑποχαλάτε ἐκ μεταφορᾶς τῆς πλοίων. Τῆ δ' ἐφέξεν] χράσει καὶ ὑφέξεν. ὃ] ὑποχρεῖν τι, ὑπι- χνέμενος τε, ὅπως σε ἢ τίνος χείεν. φεάσει δὲ τοῖς πραγματικοῖς ἔφεσις ἢ φεάσις. τί προφασίζομαι συγ- κλείεις σε. καὶ τὸ παρ' Ομήρω. οὐδὲ τιν' ἄλλου μύθου ποιήσασθαι ὅπως σὺ ἐδύσασθε. ἐγὼ δ' οὐ βούλο-μαι.] ἰδένυσιν ἐν τεύθειν τὸ φιλόδομον ἀπὲ. χανεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν.

CHR. Τοῦ δ' ἐφέξεν.] Monet Scholiastes

STROPHA Col. 6 ver- suum 12.

CH. **N**Am quis ille qui negat tibi exitum occludens fores? Dic inquam, amicis dixeris. PH. Filius meus, sed alta quæso voci parci- te, Nempe dormit hic inantè, sed tonum subdu- cite. CH. Quæ potest causa esse cur in te ista moliri audeat? PH. Ius vetat me dicere, ac nil me patrare volt mali, Sed lubentem viuere ὃ latum meis ingra- tjs.

Græcus etiam ἐφέξεν legi, quod adluderet ad proximum ἔφεθε τόνου, quod esset promittere, sed satius duco ἐφέξεν, vt dicat qua gratia te deti- net & ire prohibet, quem prætextum aut causam habet quod te includat? sed & idem nota apud Tragicos ἐφέξεν (malè illic ἔφεσις) esse φεάσις, id est, causam retentionis & cohibitionis, vt testatur etiam Hefychius ex Euripidæ Pirithoo, vbi leue mendum corriges, & pro ἐφέξεν & ἐφέξεις leges ἐφέξεν & ἐφέξεις, atque esse χείεν & λύσιν, vnde ver- bum